

(16. juna 1647.), umro još prije oca (9. jula 1654.), naslijedi ga mladi sin **Leopold I.** (1657—1705). Mladi kralj bijaše slabašna tijela, mučaljiv i neodlučan; no inače resila ga je iskrena pobožnost i skroman život. Samostalnosti u njega ne bijaše, jer je u svemu slušao svoje savjetnike, potvrđujući vazda njihove prijedloge. Razumije se, to nije ništa rdavo; no na nesreću bijaše Leopold I. okružen slabim i katkada nevaljalim ljudima, od kojih su neki bili i pod stranim utjecajem, navlaš francuskoga kralja Ludovika XIV., toga velikoga protivnika kuće Habsburške. Ali kao za naknadu obdari ga Promisao nizom slavnih vojskovođa, a ti su mu proslavili ime i proširili državu.

Zbog zamršenih erdeljskih posala, gdje izabra austrijska stranka knezom Ivana Keményija, a turska Mihajla Apafija, zaplete se Leopold skoro po svom nastupu u prvi turski rat (1663—1664) sve protiv svoje volje. U Ugarskoj bijaše glavni vojskovođa carski general **Rajmund Montecuccoli**, a u Hrvatskoj i jugozapadnoj Ugarskoj ban **Nikola Zrinski** i brat mu **Petar**. Braća pozdraviše s velikim veseljem rat, jer su samo u njemu vidjeli spas Hrvatske i njezino proširenje. Još 1660. htjede Nikola Zrinski navaliti na tursku Kanižu, ali mu dvorsko ratno vijeće to zabrani. On se doduše pokori toj zapovijedi, no slijedeće godine sagrađi na sastavcima Mure i Drave jak grad, komu dade ime **Novi Zrinj**. Za velikoga rata slavno potuče na Muri sa trista hrvatskih konjanika dvije hiljade Tatara, kad htjedoše provaliti u Štajersku (u novembru 1663.), dok mu brat **Petar** pobije gotovo istodobno nedaleko od Otočca sa 2.500 ljudi **Ali-pašu Čengića** sa 10.000 momaka, spremnih da provale u Kranjsku i Istru. Početkom 1664. (od 13. januara do 15. februara) upade Nikola Zrinski u južnougarsku Podravinu, zauze Bobovišće (Babocsa) i Pečuh i dopre do Osijeka, gdje popali slavni **Sulejmanov** most preko Drave<sup>1</sup>. Sva se Evropa divila ratnoj slavi braće Zrinskih. Zbog toga okrene slijedećega ljeta veliki vezir **Ahmed Köpröli** (Čuprić) s golemom vojskom ravno na njega, podsjedne **Novi Zrinj** i osvoji ga već 30. juna krivnjom generala **Montecuccolija**, ličnog protivnika **Nikole Zrinskoga**, koji ne htjede gradu pomoći, ma da se je nalazio u njegovoj blizini. Poslije pada i razorenja **Novoga Zrinja** okrene veliki vezir na sjever

<sup>1</sup> Most gradilo je počevši od 1529. šest godina 30.000 radnika, a vodio je ne samo preko Drave na pontonima, nego zbog čestih poplava sve do Darde na stupovima. Dugačak bješe 8565 koračaja (oko 6 km), a širok 17 koračaja. Opremljen bijaše još i kulama i drugim utvrdama. Požar od 31. januara 1664. pospješio je jak sjeverni vjetar, koji je vatru širio od Darde dalje, no ipak most nije s v izgorio.